

POKĄSAĆ (11) *vb pf*

pokąsać (10), **pokusać** (1); pokąsać : pokusać *RejPos* (4:1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne*.

inf pokąsać (1). ◇ *fut* [3 sg pokąsa.] ◇ 3 *pl* pokąsają (1). ◇ *praet* 3 *sg m* pokąsał (1). ◇ 3 *pl m an* pokusali (1) [*cum N pl: węzowie*]. ◇ *con* 3 *pl m pers* by pokąsali (1).

Sł stp: pokąsać a. pokęsać, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pogryźć, zadać rany zębami [kogo, co] (11) :

Zwrot: »języki sobie pokąsać« (1): A mogłby to káždy fnádnie rozeznáć/ że iuz bárzo przygryźli tych ięzykow fwoich/ á fnadźby lepiej áby ie łobie do końcá pokąfáli niżli imi máią ták hárcowác *RejAp* 136v.

Przen (6) : [Wiedzćiefz/ co doftawacie bogáctwá zdrádlíwie/ Ták wam też chćiwość głowę pokąfa ftráfzliwie. KmitaŻyw Bv.]

a) O czarcie i nieprzyjaciólach (6) : *RejAp* 100; Tu iuz wiefz/ [...] iź ieft ftárta głowá onego okrutnego węzá/ ktory iefzcze w Ráiu pokąfał przodki náfze *RejPos* [108]v, [154], [226].

pokąsać czym (2): ktorym [wqż, tj. czart żqdłem] zaráźił á pokąfał iefzcze w Ráiu przodki náfze *RejPos* 326v. *Cf Zwrot.*

Zwrot: »zębami pokąsać« (1): A potym wesołym fercem będziem fpiewác s tymże Dawidem [...]/ dziękuiąc Pánu fwemu/ iź on łam raczył pothrzec á pogromić wfzytki fprzećiwniki náfze/ á wylamac im raczył iáko lwom ony frogie zęby ich/ ktoremi nas pokąfác chćieli. *RejZwierc* 265v.

a. Zagryźć wiele [kogo, co (żywotne) (pl)] (4) : *BierEz* K3; Ieftechmy by Ogárzy gdy ná źwirz wpráwiáią/ Kiedy miáłto Záiácá świnié pokąfáią. *RejWiz* 65; IEdney páníey pokąfał/ Wilk w oborze Owce *RejFig* Bb3; gdyż wiefz co zá pomftę wzyął Saul/ [...] ábo żydowie ná pułzczy/ ktore węzowie ogniści pokufáli *RejPos* 89v; [gdy zákreći wiatrem od morzá pulnocnym [czart *Odmieniec*]/ miedzy dobytkiem prętko fię odmieni/ będzie ze zdrowego chore/ [...] przeto mowiá wilkołek pokąfał owce *PostępekPrCzart* 68v].

Formacje współrdzenne cf KĘSAĆ.

Cf POKĄSANY